

mes de cadascun dels municipis interessats. Emperò no es pot confondre el nom de Granollers amb els seus homes, la seva realitat política ni la visió restrictiva que se'n pot tenir. Ja s'ha insinuat abans —no hi pot haver cap malentès— que la perspectiva en base a la qual se situa aquest discurs no és cap altra que la de la planificació i no pas la que s'inscriuria dins l'òrbita política i administrativa, que tant la Constitució com l'Estatut, unànimament consagren a la figura jurídica del municipi. La identificació entre municipi i ajuntament, en aquest cas, és plena, ja que l'àmbit territorial de competència política d'aquest és el seu terme municipal. Per tant, no es pretendria subordinar, o en el pitjor dels casos, absorbir realitats històriques en benefici d'un o altre municipi per més gran que sigui aquest. Tot i que també, en honor a la veritat, s'hauria de dir ben alt que l'actual mapa municipal hauria de ser objecte d'una revisió en profunditat, valenta i sense restriccions. Aquest, però, podria ser un altre tema. La metodologia presentada només té raó de ser en els termes plantejats i, en tot cas, l'única interrelació possible entre aquestes tres entitats —ciutat, municipi i ajuntament— seria en el territori, causa-efecte de la planificació i principal element a tenir en compte en la intervenció.

El desenvolupament econòmic ja no depèn de les iniciatives individuals ni tampoc de les voluntats polítiques individualitzades. Els corrents inversors cerquen les localitzacions més òptimes per tal d'assolir rendabilitats més altes sense tenir gaire en compte la base político-administrativa sobre la qual s'insereixen. Això sí, necessiten la força d'una ciutat central que faciliti les múltiples relacions interempresarials i estructurari, a l'ensens, un espai suplementari d'atracció i difusió tant de capital com de mà d'obra o tecnologia. Avui és igual que una o altra activitat decideixi residenciar-se en algun dels municipis del nostre entorn si, des de la perspectiva apuntada, els seus efectes recauen sobre una àrea sensiblement superior. Tot i acceptant un cert impacte puntual i dinamitzador a nivell local, l'efecte multiplicador sobre el nucli organitzador adquiriria unes proporcions enormes. Per això caldria mancomunat esforços i criteris a l'hora de gestionar un espai, encara que trossejat políticament és, a la pràctica, del tot homogeni. No fos cas que els possibles privilegis dels quals encara podem presumir es transformessin en desavantatges no desitjables, causa de futures desacceleracions. Malgrat el que es vulgui pensar, Granollers o la fórmula institucional que es vulgués articular amb l'objectiu d'identificar aquests tres nivells d'anàlisi hauria de gaudir d'un protagonisme més decidit en tot allò que afecta el seu territori circumdant. Pressionar totes les administracions actuant a Catalunya perquè resolguin amb urgència tot els problemes d'infraestructura, sobretot el de les comunicacions per carretera, però no tan sols aquest. En definitiva, marcar la tendència a fi i efecte que les actuals divisions administratives s'adeqüin, a poc a poc, a la nova realitat social i econòmica que ha esdevingut avui una zona difícilment comparable al passat. I, si això no fos possible encara, establir polítiques basades en la mútua col.laboració, sempre impulsades des de la base, amb programes conjunts d'actuació, tant a curt com a llarg termini. Cauríem en un